

בש"פ 6101/23 - מנסור גבריס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6101/23

לפני: כבוד השופטת ר' רונן

המבקש: מנסור גבריס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו בעמ"י 23228-08-23 מיום 9.8.2023
שניתנה על ידי כב' השופט ד' חסדאי

תאריך הישיבה: כ"ג באב התשפ"ג (10.8.2023)

בשם המבקש: עו"ד סתיו כהן; עו"ד ירוסלב מץ

בשם המשיבה: עו"ד מורן פולמן

החלטה

1. בקשת רשות הערר שלפניי היא בקשת רשות ערר ב"גלגול שלישי" בעניינו של המבקש, שנעצר ביום 8.8.2023 בחשד לביצוע עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, החזקת סכין למטרה לא כשרה, החזקת מכשירי פריצה והחזקת נכס החשוד כגנוב.

2. בית משפט השלום שאליו הובא המבקש הורה על מעצרו עד ליום 11.8.2023 בהיעדר חלופה למעצרו מאחורי סורג וברית. בפועל נעצר בתחנת משטרה שאיננה "מקום מעצר" כהגדרתו בסעיף 7 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), שכן היא מעולם לא הוכרזה ככזו על ידי השר לביטחון פנים.

יוער כי בדיון שהתקיים בבית משפט השלום בבקשת המשיבה להארכת המעצר, טען המבקש כי אין מקום להורות על מעצרו בין היתר לנוכח העובדה שהוא מצוי בתחנת המשטרה שכאמור איננה "מקום מעצר". בית משפט השלום ציין את חובתה של המשיבה לדאוג לתנאי כליאה כדין ואף רשם לפניו בהחלטתו מיום 9.8.2023 את התחייבות נציג המשיבה כי העורר ייקלט במסגרת שב"ס.

3. על החלטתו של בית משפט השלום הוגש ערר לבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי בהחלטתו דחה את הערר. הוא נימק את החלטתו בכך שמדובר בשאלה של איזון אינטרסים, כאשר בין אינטרס העורר לשהייה בתנאי מעצר ראויים ובמקום המוכרז כ"מקום מעצר", לבין אינטרס הציבור נוכח מסוכנות המבקש והחשש להימלטות מאימת הדין-גובר האינטרס הציבורי.

4. על החלטה זו הוגשה הבקשה הנוכחית. יוער כי אין מחלוקת בין הצדדים שעד לקיום הדיון בפניי היום, יום 10.8.2023 בשעה 18:00, הוסיף המבקש להיות עצור בתחנת המשטרה והוא לא הועבר ולא נקלט במסגרת שב"ס. מלכתחילה הייתי סבורה כי נסיבות אלה מצדיקות קיום דיון בפניי חלף דחייה של בקשת רשות הערר, וזאת מאחר שהבקשה העלתה סוגיה משפטית משמעותית, ומאחר שהפגיעה בזכויותיו הבסיסיות של המבקש כפי שהיא עלתה מהבקשה הייתה פגיעה משמעותית ביותר.

כך, סעיף 7 לחוק המעצרים קובע במפורש כי עצור יכול להיות מוחזק רק ב"מקום מעצר" שהוא מקום שהוכרז ככזה. משכך, אין אפשרות להחזיק עצור במקום שאיננו "מקום מעצר" מוכרז ולכן אינני רואה עין בעין עם בית המשפט המחוזי ואינני סבורה כי מדובר בשאלה של איזון אינטרסים. זאת מאחר שהחזקה של עצור במקום שאיננו "מקום מעצר" למשך תקופת מעצרו היא אסורה. בהמשך לדברים, יש לציין כי החזקה במקום כזה אף פוגעת בזכותו של העצור לתנאי מעצר כפי שהם מפורטים בסעיף 9 לחוק המעצרים.

5. יחד עם זאת, בדיון שלפניי התחייבה באת כוח המשיבה פעם נוספת כי המבקש יועבר מבית משפט זה למעצר בשב"ס, בבית המעצר אבו כביר. בנסיבות אלה, ומאחר שבפועל לא הוצעה על ידי המבקש כל חלופת מעצר שיש בה כדי להבטיח את המשך התייצבותו לדיון ולצמצם את המסוכנות הנשקפת ממנו, אני סבורה כי דין הבקשה להידחות, וזאת בכפוף לכל האמור לעיל ביחס לחובתיה של המשיבה- הן לגבי המבקש שלפניי והן לגבי עצורים נוספים.

ניתנה היום, כ"ג באב התשפ"ג (10.8.2023).

ש ו פ ט ת